U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **TEXTILANA, akciová společnost**, se sídlem Jablonecká 36, Liberec, IČ 00013161, zaniklá výmazem z obchodního rejstříku ke dni 9. 9. 2010, proti žalovanému: **Finanční úřad v Liberci**, se sídlem tř. 1. máje 97, Liberec, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 17. 8. 2006, č. j. 59 Ca 69/2006 - 21,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Včas podanou kasační stížností se Finanční úřad v Liberci domáhá u Nejvyššího správního soudu vydání rozsudku, kterým by byl zrušen rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 17. 8. 2006, č. j. 59 Ca 69/2006 - 21, a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci (dále jen „krajský soud“) napadeným rozsudkem zrušil pro nezákonnost jednak rozhodnutí Finančního úřadu v Liberci ze dne 29. 3. 2006, č. j. 85106/06/192913/5300, o zamítnutí reklamace žalobkyně - společnosti TEXTILANA, akciová společnost, tak i jemu předcházející rozhodnutí Finančního úřadu v Liberci ze dne 14. 3. 2006, č. j. 60979/06/192913/5300, o převedení přeplatku na dani z přidané hodnoty žalobkyně ve výši 3312 Kč na úhradu jejího nedoplatku na dani z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků ve výši 138 622,30 Kč. Současně krajský soud rozhodl tak, že žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 2258 Kč.

Krajský soud s poukazem na dikci ustanovení § 14 odst. 1 písm. i) zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání (dále jen „zákon o konkursu a vyrovnání“) dovodil, že správní orgán nebyl oprávněn po prohlášení konkursu na majetek daňového dlužníka – žalobkyně provést započtení přeplatku u daně z přidané hodnoty vykázaného ke dni 14. 3. 2006 ve výši 3312 Kč na úhradu nedoplatku žalobkyně evidovaného týmž správcem daně na jejím účtu daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků vykázaného k témuž dni ve výši 138 622,30 Kč. Postup správce daně podle ustanovení § 105 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen „zákon o dani z přidané hodnoty“) v dané věci byl nepřípustným započtením, tedy postupem v rozporu s ustanovením § 14 odst. 1 písm. i) zákona o konkursu a vyrovnání. Z tohoto důvodu

proto krajský soud rozhodnutí Finančního úřadu v Liberci podle ustanovení § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Rozsudek krajského soudu v celém rozsahu napadl Finanční úřad v Liberci (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížností, kterou opřel o důvod uvedený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Stěžovatel vytkl krajskému soudu především to, že nesprávně vyložil ustanovení § 14 odst. 1 písm. i) zákona o konkurzu a vyrovnání v návaznosti na ustanovení § 105 zákona o dani z přidané hodnoty a současně i nesprávně uvážil otázku přiznané náhrady nákladů řízení žalobkyni.

Aby mohlo být o kasační stížnosti Finančního úřadu v Liberci rozhodnuto Nejvyšším správním soudem, musí být ke dni jeho rozhodování splněny podmínky pro řízení před tímto soudem. V této věci tomu tak nebylo. Účastnice řízení - žalobkyně - společnost TEXTILANA, akciová společnost, se sídlem Jablonecká 36, Liberec, IČ 00013161, byla totiž podle ustanovení § 68 odst. 3 písm. f) zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, zrušena usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 3. 2010, sp. zn. 46 K 57/2001 - 1418, které nabylo právní moci dne 16. 4. 2010. Dne 9. 9. 2010 pak byla na základě usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 9. 8. 2010, č. j. F 15683/2010/B 36/23-597, žalobkyně vymazána z obchodního rejstříku vedeného tímto soudem, čímž zanikla. Okolnost, že žalobkyně TEXTILANA, akciová společnost jako účastnice řízení zanikla bez právního nástupce je neodstranitelným nedostatkem podmínky řízení před Nejvyšším správním soudem.

Nejvyšší správní soud proto z důvodu nedostatku podmínky řízení kasační stížnost Finančního úřadu v Liberci odmítl (§ 46 odst. 1 písm. a/ ve spojení s § 120 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné /§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s./.

V Brně dne 30. září 2010

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu